

Είδαμε το «Τάβλι» του Δημήτρη Κεχαΐδη στο Θέατρο Κυδωνία

Της Καρολίνας Τσουκαλά

Βρεθήκαμε στα Χανιά στο Θέατρο Κυδωνία – Μνήμη Εταιρεία Θεάτρου για να παρακολουθήσουμε το 'Τάβλι' του Δημήτρη Κεχαΐδη σε σκηνοθεσία Μιχάλη Βιρβιδάκη. Καθώς φτάσαμε και περιμέναμε στο εσωτερικό φουαγιέ για να παραλάβουμε τα εισιτήριά μας από το ταμείο, περιεργαστήκαμε για λίγο τον όμορφο χώρο και αφού περάσαμε από τον κλειστό χώρο που γίνονται διάφορες παραστάσεις όλο τον χρόνο, βρεθήκαμε σε έναν υπέροχα διαμορφωμένο εξωτερικό χώρο, στον οποίο είχε στηθεί και το σκηνικό της παράστασης που θα παρακολουθούσαμε.

Όπως πληροφορηθήκαμε, το Θέατρο Κυδωνία στεγάζεται σε μια παλαιά αστική οικία, χτισμένη την δεκαετία του 1930 από τον μηχανικό Στυλιανό Κουκλάκη επί της οδού Υψηλάντων 12, ιδιοκτησίας Μιχαήλ και Μαρίας-Γεωργίας Κουκλάκη. Η οικία αναπαλαιώθηκε από την Εταιρεία Θεάτρου Μνήμη και διαμορφώθηκε κατάλληλα ώστε να λειτουργεί ως Θέατρο και Δραματική Σχολή. Οι εργασίες ανακατασκευής του χώρου ξεκίνησαν τον Δεκέμβριο του 2001 και ολοκληρώθηκαν τον Σεπτέμβριο του 2002.

Φυσικά όλα αυτά δεν θα είχαν πραγματοποιηθεί αν ο καλλιτεχνικός διευθυντής και σκηνοθέτης της παράστασης που παρακολουθήσαμε, Μιχάλης Βιρβιδάκης, δεν είχε ασχοληθεί με τόσο ζήλο και πραγματικό ενδιαφέρον γι' αυτή την καλλιτεχνική γωνιά στην καρδιά των Χανίων. Στην εποχή μας, που πασχίζουμε να αποκοπούμε από την ρουτίνα και να ανακουφιστούμε για λίγο από την μαγική επενέργεια των τεχνών, είναι σημαντικό να παρατηρεί κανείς πως μερικοί άνθρωποι κρατούν ακόμα ζωντανή αυτή την φλόγα.

Η παράσταση αρχίζει, ένα καλοστημένο και πρωτότυπο σκηνικό βρίσκεται μπροστά μας σε απόσταση αναπνοής, στον αίθριο χώρο του Θεάτρου Κυδωνία. Και η παρτίδα ξεκινάει, με πρωταγωνιστές τους Φώτη Κοτρώτσο (Φώντας) και Αιμίλιο Καλογέρη (Κόλλιας). Παρακολουθούμε την καθημερινή ζωή του ενός μέσου Έλληνα μικροαστού. Από τη μία λοιπόν έχουμε τον απατεώνα Φώντα που προσπαθεί με κομπίνες να ζήσει και από την άλλη τον ταπεινό Κόλλια που έχει μάθει να ζει ηθικά χωρίς κομπίνες, μέχρι που ο Φώντας του προτείνει κάτι που θα τον βάλει σε σκέψεις και θα έρθει αντιμέτωπος με ηθικά διλήμματα.

Και οι θεατές παρακολουθούν αυτούς τους ζωντανούς διαλόγους που απεικονίζουν την νεοελληνική πραγματικότητα και ξετιλύγονται μπροστά τους με αμεσότητα και παραστατικότητα αφήνοντας μια υφή κωμικοτραγική. Και ο θεατής αισθάνεται σαν να ναι και αυτός στην απέναντι αυλή και να παρακολουθεί την ζωή των γειτόνων του.

Η παράσταση έφτασε στο τέλος της, και μαζί με την καλοκαιρινή διάθεση που είχαμε μας προσέφερε ατελείωτες στιγμές γέλιου. Μια παράσταση που αξίζει να δει κανείς, με έντονη ρυθμικότητα, γνήσιους χαρακτήρες, ζωντανία και ταλέντο φυσικά. Μια παράσταση που δεν χρειάζεται ιδιαίτερες συστάσεις μιας και το έργο του Δημήτρη Κεχαΐδη από το 1972 που γράφτηκε μέχρι σήμερα είναι ίσως το πλέον αγαπημένο και πολυπαιγμένο θεατρικό κείμενο της νεοελληνικής δραματουργίας. Συγχαρητήρια στους πρωταγωνιστές και σε όλους τους συντελεστές της παράστασης!

κείμενο δημοσιευμένο στο 3pointMAGAZINE.gr

<http://3pointmagazine.gr/είδαμε-το-τάβλι-του-δημήτρη-κεχαΐδη/>